

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Portugaliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quo proventus Ferrarien. Ecclesiæ, qui dividi consueverant inter plures, in usus cederent pauciorum, quatuordecim præbendas tantum, præter id quod mensæ commuiter deputarunt, in eadem Ecclesia contra antiquam consuetudinem statuere. postmodum verò contra constitutionem ipsam voluntariè venientes, dictos quinque in Canonicos recipere, nullis præbendis assignatis eisdem. & licet eorum redditus non modicum fuerint augmentati, nondum tamen eis voluere ex superexcrecentibus redditibus providere. Verùm dictus magister * G. procurator partis adversæ asseruit quòd olim de communi tam Canonicorum quàm tunc Ferrarien. Episcopi voluntate quatuordecim præbendarum numerus in Ferrarien. Ecclesia provida fuerat deliberatione statutus, & apostolicæ protectionis præsidio roboratus. Tandem verò cum una in eadem Ecclesia præbenda vacasset, ad multam quorundam instantiam duos ad eam, ac postmodum ad preces venerabilis fratris nostri V. Ferrarien. Episcopi dictum M. & quendam alium sine præjudicio dictæ constitutionis in Canonicos recipere; ita quòd ipsi de canonica nihil perciperent, donec primi duo præbendas essent integrè assecuti. Cùmque per Canonicorum industriam procuratum fuerit ut ex possessionibus, quas eadem Ecclesia tempore longo possedit, plures eis redditus solverentur, superexcrecentes redditus communi mensæ, quæ minùs sufficiens fuerat, communiter deputare. quòd dicti quinque postmodum petiere contra Capituli constitutionem in beneficium assignari. Quia verò super his plena nobis, sicut idem Cardin. asseruit, exhiberi non poterat certitudo, causam ipsam tuo duximus examini committendam; mandantes quatenus cùm in constitutione prædicta & confirmatione sedis apost. vel fuerit vel esse debuerit (sicut consuevit) expressum, nisi in tantum excrecent Ecclesiæ facultates quòd pluribus possint sufficere competenter; & cùm iidem Canonici in derogationem suæ constitutionis ad vacaturas præbendas quatuor receperint ultra numerum constitutum ab antiquis Canonicis præbendas cum integritate percipientibus consuetas, superexcrecentes redditus prædictis Canonicis appellatione remota facias assignari: ita tamen quòd si ex

* In tertia Collect. legitur: Verùm dictus magister G. ex adverso proposuit quòd.

eis pares cum aliis potuerint sortiri præbendas, quòd superfuerit in communes Canonicorum usus, sive ut prius statuerant, sive aliter, prout melius videbitur, convertatur. revocatis in irritum omnibus quæcunque ab alterutra partium in præjudicium alterius post mortem quæstionem coram Episcopo Ferrarien. circa præbendas vel possessiones fuerint innovata. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Datum Romæ apud S. Petrum XII. Kalend. Maij.

ILLVSTRI REGI
Portugalie.

Serenitatem regiam volumus non latere nos in regeſtis bonæ memoriæ Lucij II. Rom. Pontificis reperisse quòd recolendæ mem. Alphonsus pater tuus quatuor auri uncias annuatim Romanæ Ecclesiæ constituit censuales, ad quarum solutionem se & heredes suos in posterum obligavit. Ceterum cùm idem pater tuus usque ad tempora felicitatis memoriæ Alexandri Papæ prædecessoris nostri Ducis esset nomine appellatus, ab eodem meruit obtinere ut tam ipse quàm ejus heredes regio nomine vocarentur. Ut autem idem pater tuus sacrosanctam Rom. Ecclesiam marrem suam honore debito præveniret, & ut devotionem, quam circa ipsam habebat, ostenderet in effectu, centum Bizantios annuatim Romanæ Ecclesiæ constituit censuales: quos post susceptionem regij nominis nec ipse solvit, nec tu postmodum solvere curavisti. Cùmque id felicitis recordationis Celestino Papæ prædecessori nostro relatum fuisset, magistro Michaëli tunc Ecclesiæ Rom. Notario, quem ad partes Hispaniæ destinaverat, per suas dedit literas in mandatis, ut te ad exolvendum censum annum monere diligentius & inducere procuraret, & si opus esset, auctoritate fretus apostolica compellere non differret. Tu autem eidem, prout tibi placuit, respondisti quòd dictus pater tuus præfato Alexandro antecessori nostro pro annuali censu decem annorum mille aureos miserat; & cùm nondum illi decem anni essent expleti, ipsos centum aureos iterum solvere minimè tenebaris, licet illos eidem prædecessori nostro non pro censu, sed ex devotione, quam ad eum habebat, liberaliter donavisset. Rogamus igitur regiam serenitatem, mone-

Epist. 99.
Vt centum Bizantios & quatuor uncias auri Romanæ Ecclesiæ debitas persolverat.
Vide i frã lib. 14. epist. 39. lib. 15. epist. 24. 6.
Baronius ad an. 1179. 24.

mus, consulimus, & hortamur, per apostolica scripta mandantes, quatenus prædictum censum dilecto filio fratri Rainerio persolvere non postponas. Alioquin noveris nos eidem dedisse firmiter in mandatis ut te ad solutionem illius diligenter moneat & inducat, & sicut expedire viderit, appellatione remota compellat. Datum Romæ apud S. Petrum VIII. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno I.

CAPELLANIS S. IOANNIS
de Perficeto.

Epist. 100.
Vt Episcopo &
Archipresbytero non negetur
visitationis
procuratio.

Significavit nobis dilectus filius Archipresbyter sancti Iohannis de Perficeto quòd quia in sententia à bo. memoria Celest. Papa prædecessore nostro prolata, qua statutum est ut venerabili fratri nostro Bononien. Episcopo parochiam suam causa confirmationis puero, prædicationis, & correctionis annis singulis visitanti procuracionem exhibeat, de vobis non fit mentio specialis, ei non vultis in exhibitione procuracionis ipsius subsidium aliquod exhibere, licet in aliis quæ dicto Episcopo exhibet, & in his quæ apostolicæ sedis Legatis impendit, certam ei portionem de consuetudine impendatis. Cùm igitur eidem Episcopo ob communem profectum dioecesim visitanti communis procuratio debeatur, discretionis vestræ per apostol. scripta mandamus atque præcipimus quatenus dicto Archipresbyter. eam portionem in expensis, quas in procuracione ipsius fecerit, impendatis, quam ei consuevistis in aliis etiam exhibere, & de subtractis hæcenus ei, ut tenemini, satisfacere non tardetis. Alioquin noveritis nos venerabili fratri nostro Ferrarien. Episcopo dedisse firmiter in mandatis ut vos ad id monitione præmissa, si iustum fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellat. Datum Romæ apud sanctum Petrum X. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno I.

Illi scriptum est super hoc.

ARCHIEPISCOPO, ET
Abbati S. Petri foris portam, & magistro Borno subdiacon. nostro Archidiacono Viennensi.

Epist. 101.
Vt si Abbas Casæ Dei ius eligendi Abbatem

Cum dilectus filius Abbas Casæ Dei, sicut ex ejus insinuatione dicimus, H. quondam Faverniacen.

Abbate viam universæ carnis ingresso, prout ad eum de jure spectabat, vellet ipsi monasterio consulere in Abbatem, dilectum filium M. monachum Casæ Dei Priorem Vallistransversæ præfecit eidem cœnobio in pastorem. Cui cùm ad mandatum ipsius Abbatis pars monachorum ipsius monasterij, sicut proponitur, debitam impenderet obedientiam & honorem, reliqui tamen, qui Gilbertum nomine, tunc in laicali habitu positum, sibi à prædicto Abbate Casæ Dei in Abbatem præfici postulavere, institutioni prædictæ, cùm obtinere non possent ullatenus quod volebant, nixi sunt contraire, afferentes jus electionis ad Faverniacen. Capitulum pertinere, dum tamen in personam quæ esset de Casæ Dei Capitulo convenirent. Super quo cùm ab eisdem fuisset ad sedem apostol. appellatum, præfatus G. per laicalem potentiam de administratione abbatia post appellationem interpositam fuit investitus, & taliter institutus, monasterium ipsum derinet occupatum. Cùmque memoratus M. ab Abbate Casæ Dei institutus, & L. Faverniacen. profectus profecturi appellationem emissam pro parte Casæ Dei ad sedem apostol. accessissent, & inter eos & Hugonem, qui procuratorem Favern. Capituli se gerebat, tempore felicitis record. Celest. Papæ prædecessoris nostri quæstio fuisset diutius agitata, post promotionem nostram volentes causam ipsam sine debito terminari, eis ven. fratrem nostrum Iohannem tr. S. Clementis Viterbien. & Tuscanen. Episcopum & dilectum filium G. S. Georgij ad velum aureum Diacon. Cardin. concessimus auditores. In quorum præsentia cùm multa fuissent proposita, & pro parte Casæ Dei super dubiis probationes oblata, quia dictus Hugo, ut legitime posset stare in iudicio, mandatum sufficiens inventus est non habere, causa ipsa remansit hæcenus indecisa. Ideoque ejusdem causæ cognitionem & decisionem de fratre nostrorum consilio vestræ discretionis examini plenariè committentes, per apostol. vobis scripta mandamus quatenus partibus ad vestram præsentiam convocatis, si vobis constiterit electionem Faverniacen. Abbatis ad Abbatem Casæ Dei legitime pertinere, quod per eum super electione jamdicti rationabiliter factum esse noveritis, sublato

Faverniacensem habet, per ipsum electus confirmetur.